

нѣкои топли страни въ Европа. Най-добрите почви за памука сѫ онѣзи, които сѫ ровки и малко глиниести. Забѣлѣжва се, че коренитѣ на памукътъ колкото се забиватъ на долу, толкова по-вече памукъ дава растението; слѣдователно необходимо е да се оре дѣлбоко.

Въ Белгия нарочно отгледватъ коприва (*Urtica dioica*), отъ влакната на която правятъ твърдѣ тѣнко платно, прочуто подъ име „Брукселско“. Прѣди да се въведе памукъ, въ Нѣмско се е съяла голѣмата коприва, за правене копривени конци и платно.

Разни вещества, които съдѣржатъ растителни влакна, могатъ да служатъ за правене книга (хартия). Най-лесно се обработватъ ленени, коноплени и памучни парцали, отъ които правятъ бѣла книга.

Багрилни растения.

Въ нѣкои растения се намиратъ бои (краски), които можемъ да добиемъ отъ тѣхъ. Французи сѫ дошли къмъ това съзнание, щото земята принася голѣма полза, ако се съять въ нея багрилни растения. На французски земедѣлецъ това съяние донася 4—5 пъти по-голѣма полза, отколкото на нашъ земедѣлецъ съянието на житнитѣ растения. Въ днешне врѣме обаче съ растителнитѣ бои много конкуриратъ новитѣ бои (анилинови), които, по причина на хубавостта си и приематъ голѣмо употребление.

Шафранъ (*Carthamus tinctorius*)

Принадлѣжи къмъ сложноцвѣтнитѣ растения; цвѣтовете му даватъ твърдѣ красива жълточервена краска. Той расте въ Азия, която е отечеството му. Събиранietо на цвѣтовете му става обикновено сутрина прѣди да се е разнесла росата. Мала Азия, Македония, Египетъ и Персия сѫ источнитѣ страни, въ които излиза шафранъ въ голѣмо количество. Шафранътъ се отгледва и въ Южна България.

Въ търговията се распознава особено египетски или Александрийски шафранъ. Индийски ш., който произхожда отъ Бенгалско, Бомбай и пр., е тѣмночервенъ и твърдѣ износенъ; нѣмски ш. отъ Елсасъ и пр. бива обикновенно много нечистъ и бѣденъ на боя; испански ш. (отъ Андалу-